

JOHAN HERMAN WESSEL

SMEDEN OG BAGÈREN

Illustreret

af

Bjørn Frank Jensen

Der var en liden By, i Byen var en Smed,
som farlig var, naar han blev vred.

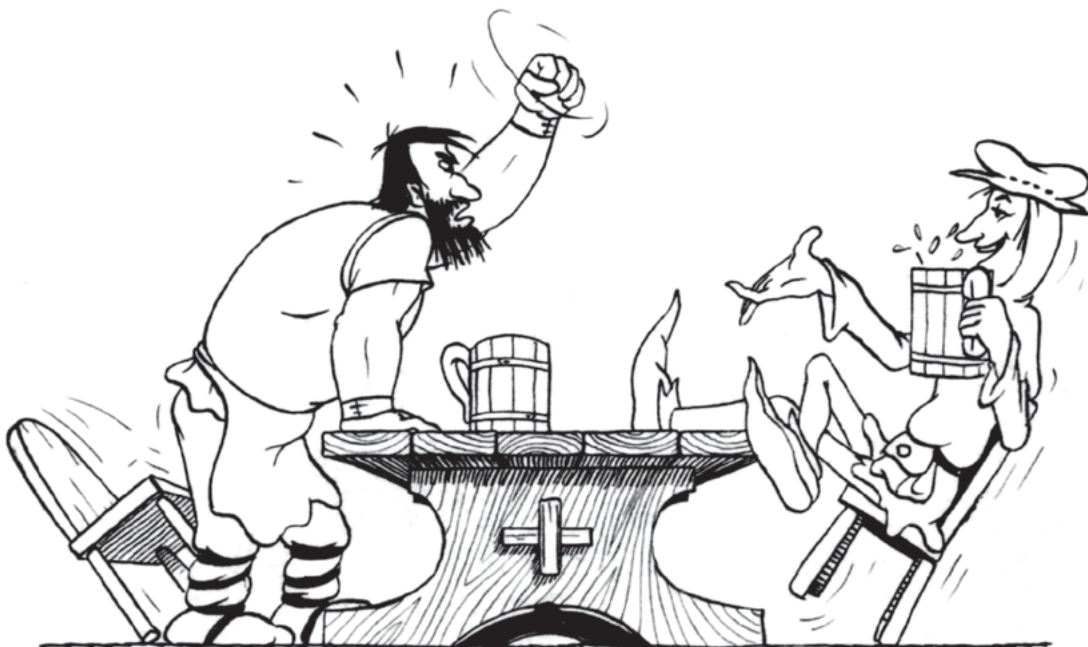

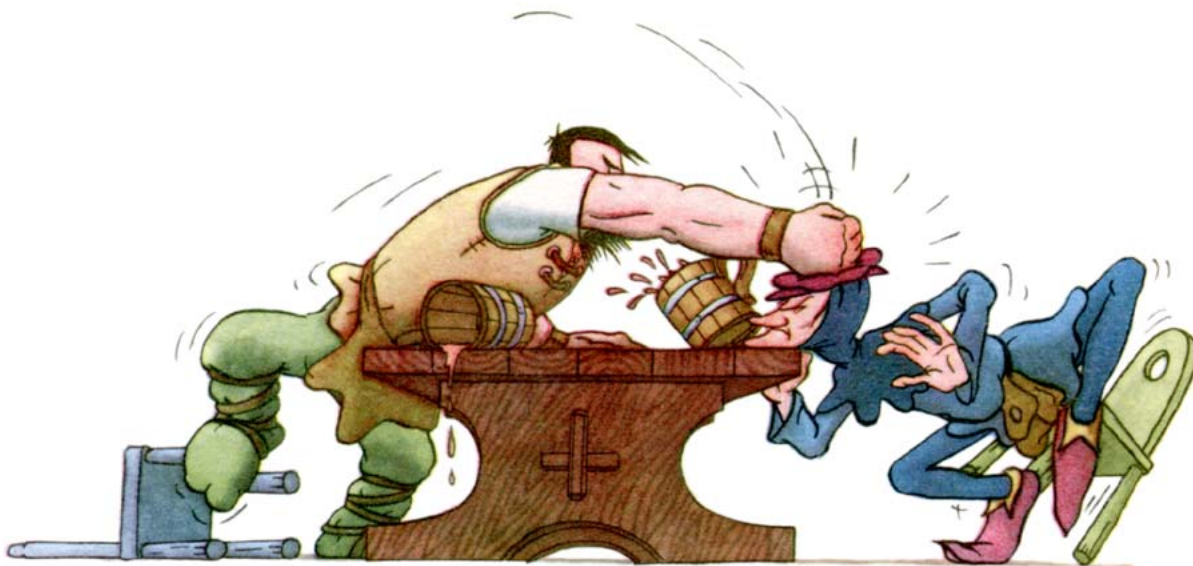
**Han sig en Fjende fik,
(dem kan man altid faa;
jeg ingen har; det gaa min Læser ligesaa!)
Til Uheld for dem begge to
de træffes i en Kro.**

**De drak (jeg selv i Kro vil drikke,
for andet kommer jeg der ikke,
Anmærk dog, Læser, dette:
Jeg immer gaar paa de honnette).
Som sagt, de drak,
og efter mange Skældsord, hidsig Snak,**

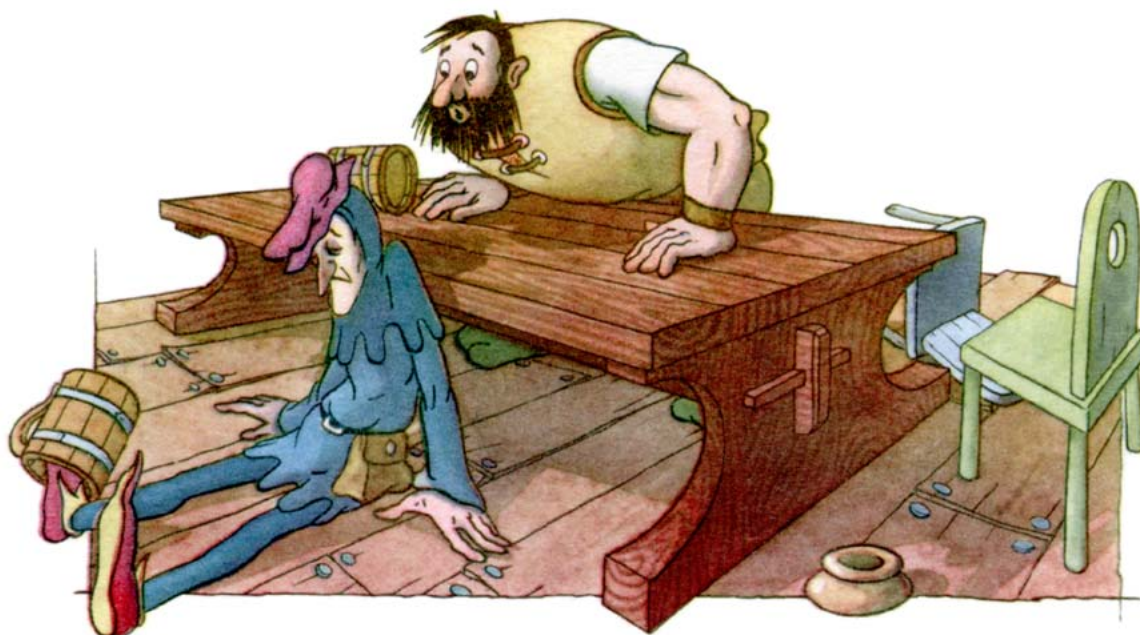

slaar Smeden Fjenden paa Planeten.

Saa stærkt var dette Slag,

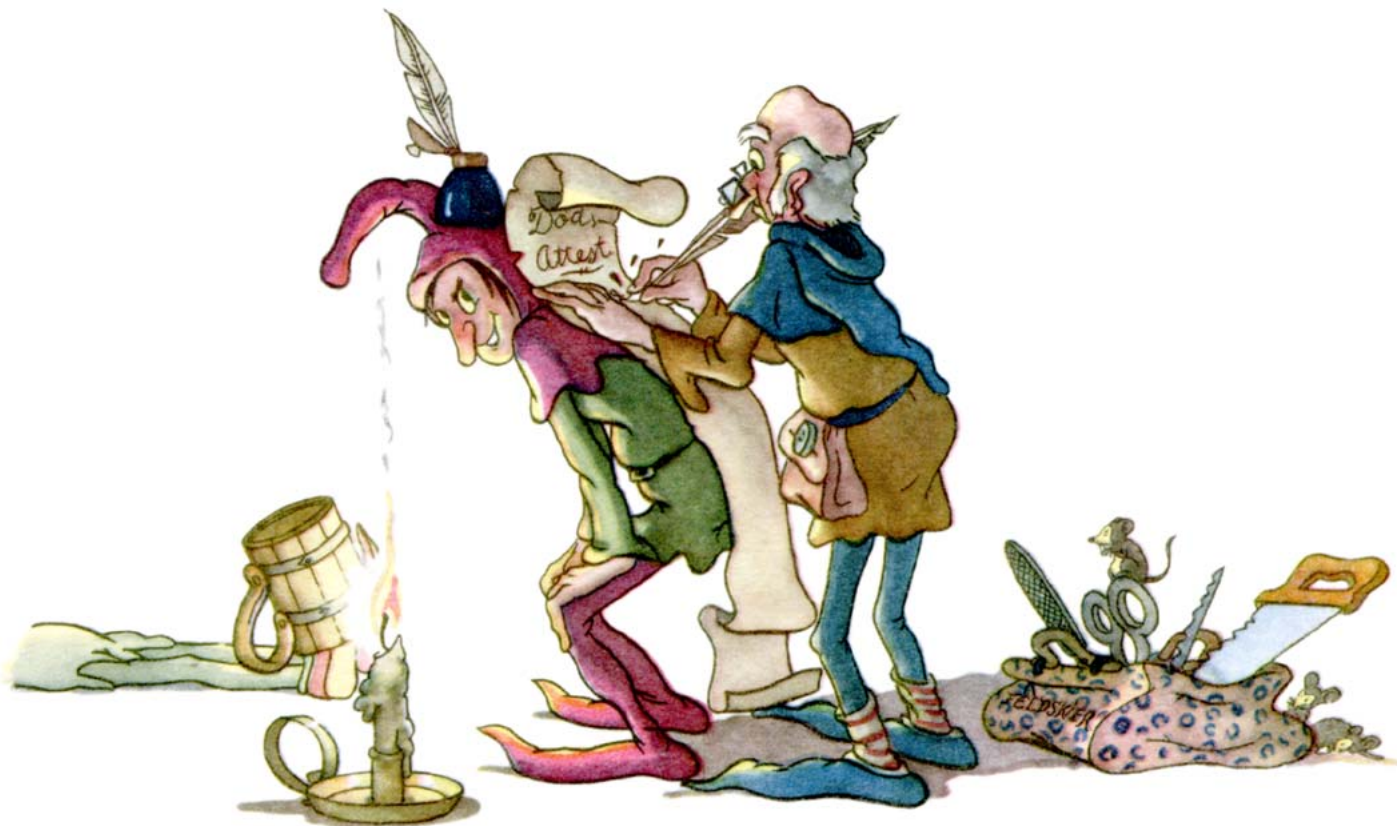
at han saa ikke Dag

og har ej siden set 'en.

Straks i Arrest blev Smeden sat.
En Feltskær faar den døde fat
og om en volsom Død Attest hendsender.

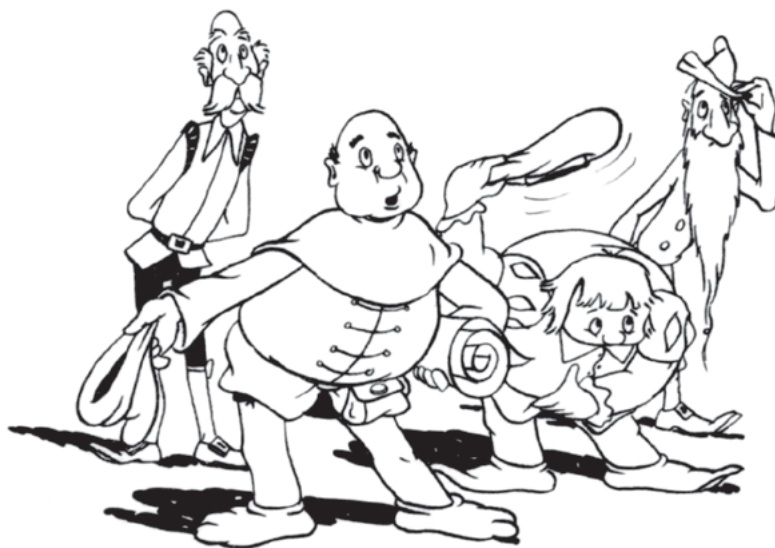

**Den Mordere forhøres og bekender
Hans Haab var, at han skulde hisset gaa
og der Forladelse af sin Modstander faa.**

**Men hør nu Løjer! netop Dagen
før Dom skal gaa i Sagen,
fremtriner fire Borgere
for Dommeren. Den mest veltalende
ham saa tiltalede:**

Velviseste!

**Vi ved, paa Byens Vel De altid se,
men Byens Vel beror derpaa,
at vi vor Smed igen maa faa.**

**Hans Død opvækker jo dog ej den døde;
Vi aldrig faar igen saa duelig en Mand.**

**For hans Forbrydelse vi alt for grusomt bøde,
om han ej hjælpes kan.« —**

»Betænk dog kære Ven! der Liv for Liv maa bødes.« —

**»Her bor en arm, udlevet Bager,
som Pokker snart desuden tager.
Vi har jo to, om man den ældste tog af dem,
saa blev jo Liv for Liv betalt.« —**
**»Ja«, sagde Dommeren, »det Indfald var ej galt,
Jeg Sagen at opsætte nødes;
thi i saa vigtigt Fald maa man sig vel betænke,
gid vores Smed jeg Livet kunde skænke!
Far vel, Godtfolk; jeg gør alt, hvad jeg kan.« —**
»Far vel, velvise Mand!« —

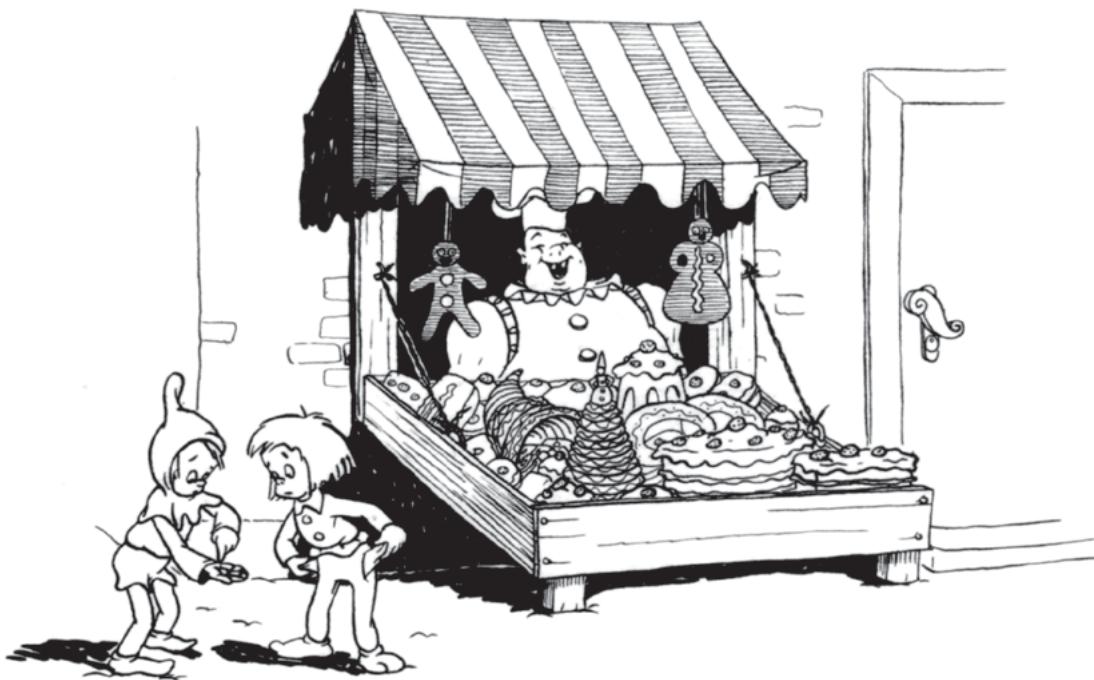

Han bladrer i sin Lov omhyggelig,
min finder intet der for sig,
hvorved forbuden er for Smed at rette Bager;

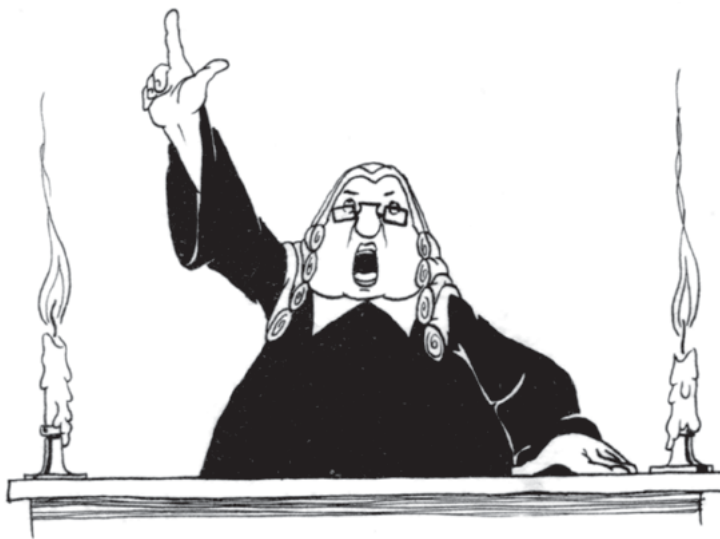
**han sin Beslutning tager,
og saa afsiger denne Dom:
(hvem, som vil høre den, han kom!)
»Vel er Grovsmeden Jens
for al Undskyldning læns
og her for Retten selv bekendte,
han Anders Pedersen til Evigheden sendte;
men da i vores By een Smed ikkun have,
jeg maate være rent af Lave,
ifald jeg vilde se ham død.**

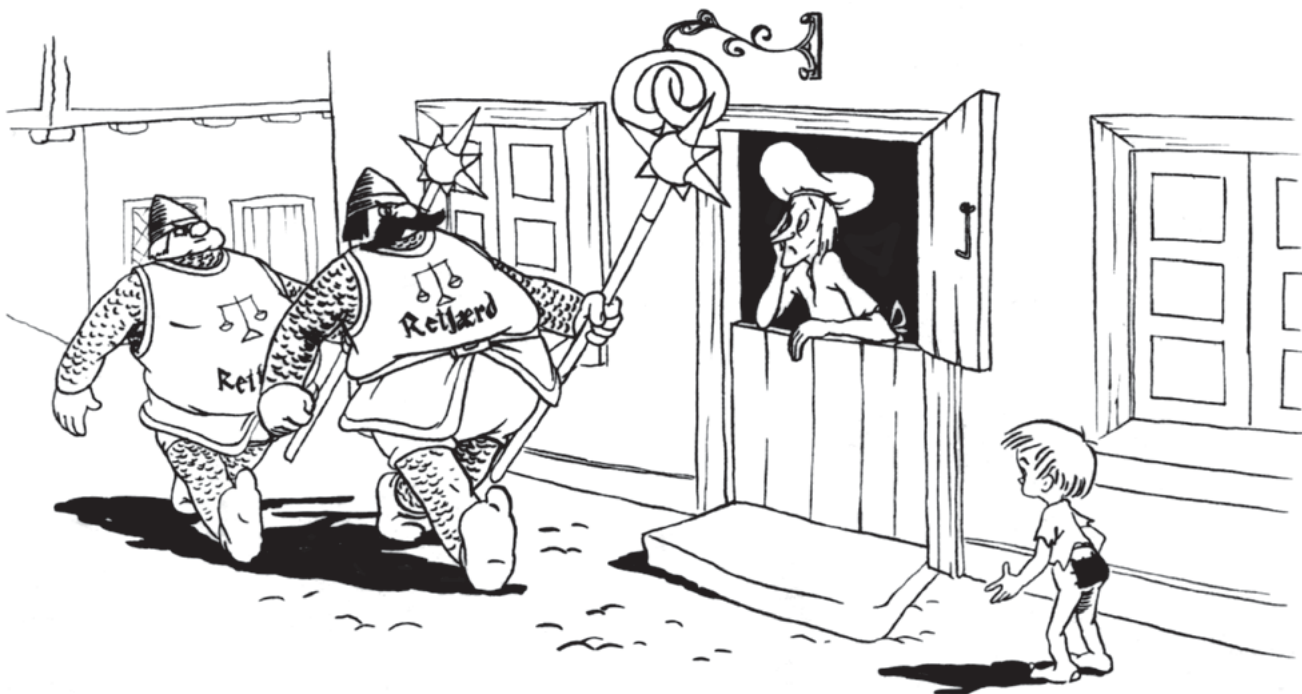

Men her er to, som bager Brød.

Thi kender jeg for Ret:
Den ældste Bager skal undgælde det
og for det skete Mord med Liv for Liv bøde,
til velfortjent Straf for sig
og ligesindede til Afsky og til Skræk.«

Den Bager græd gudsjammerlig,
da man førte ham væk.

